

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM**

Broj: 41 0 K 105173 25 K
Visoko, 17.03.2025. godine,

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić uz sudjelovanje zapisničara Alme Halilović, u krivičnom predmetu protiv optuženog Z.H., zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici” iz člana 222. stav 2. KZ FBiH, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva-tužiteljstva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KT 0061923 24 od 14.01.2025.godine, nakon održanog ročišta za razamtranje izjave o priznanju krivnje dana 17.03.2025. godine održanom u prisustvu kantonalne tužiteljice Kopic Dženaide i optuženog Z.H. i njegovog izabranog branitelja Lemeš Tarika, advokata iz Visokog, dana 17.03.2025.godine donio je na pretresu za izricanje krivično pravne sankcije i javno objavio:

P R E S U D U

OPTUŽENI: Z.H., zv. „Z.“, sin K. i majke Z.2, rođene M., rođen .. godine u S., nastanjen u T.P. bb. općina V., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju elektro instalater, zaposlen kod BP Petrol sa primanjima oko 1100 KM, oženjen otac dvoje mlđb. djece, srednjeg imovnog stanja, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., **neosuđivan**,

K R I V I E

što je:

- dana 18.12.2024. godine, oko 23,00 sata, u V., u alkoholiziranom stanju, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje svoje supruge H.A., na način da je u porodičnoj kući, koja se nalazi u mjestu T.P., nakon kraće verbalne rasprave jer je ista sklonila pivo sa stola, prijetio da će joj polomiti ruku , da će je istjerati iz kuće, da će joj uništiti majku, psovao joj roditelje, iako je bio svjestan da ovako drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava spokojstvo i duševno zdravlje svoje supruge A.H., što je i htio, a koje prijetnje joj je nastavio upućivati i u prisustvu policijskih službenika PS Visokog koji su došli na intervenciju, što je sve kod A.H. izazvalo osjećaj straha i nesigurnosti,

dakle, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje članova svoje porodice sa kojima živi u zajedničkom kućanstvu,

čime je počinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. KZ F BiH.

Pa sud optuženom na osnovu istog zakonskog propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. KZ FBiH, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije godine) godine pravomoćnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 202 stav 1 u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP F BiH, optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka u vidu paušala iznos od 30,00 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećena A.H. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje da isti ostvaruje u parničnom postupku.

OBRAZLOŽENJE

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), optužnicom broj T04 0 KT 0061923 24 od 14.01.2025.godine, optužilo je Z.H. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu KZ FBiH).

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 24.01.2025.godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji dana 27.02.2025. optuženi Z.H. je izjavio da je kriv za krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. KZ F BiH.

Na ročištu o razmatranju izjave o priznanju krivnje dana 17.03.2025. godine, sud se uvjerio da je optuženi Z.H. izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja o mogućim posljedicama ovog krivičnog postupka.

Sud je na navedenom ročištu, u prisustvu izabranog branitelja optuženog, utvrdio da ima dovoljno dokaza o krivnji optuženog, nakon čega je prihvatio izjavu o priznanju krivnje optuženog i istovremeno odredio pretres za izricanje krivično pravne sankcije jer je sud stekao uvjerenje da je optuženi Z.H. počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, a koje djelo je izvršeno na način, u vrijeme i u mjestu kako je to navedeno u izreci ove presude nakon izvršenog uvida u predložene dokaze i to: zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Z.H. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1493/24 od 19.12.2024. godine (kojeg je sud cijenio samo u dijelu da je optuženi ispitan prije podizanja optuženica i da je ispoštovana ta zakonska obaveza tužitelja), zapisnik o saslušanju svjedoka-oštećene A.H. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1492/24 od 19.12.2024. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka I.B. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1505/24 od 23.12.2024. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.S. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1506/24 od 23.12.2024. godine, alkotest na ime Z.H. od 18.12.2024. godine u 23:56:25 sati rješenje Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 Pr 104846 24 Zm od 19.12.2024. godine i izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog Z.H. MUP Kantona Sarajevo od 09.01.2025. godine jer iz istih jasno proizilazi da je predmetnih dana Z.H. oko 23,00 sata, u V., u alkoholiziranom stanju, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i psihičko zdravlje svoje supruge A.H., na način da je u porodičnoj kući, koja se nalazi u mjestu T.P., nakon kraće verbalne rasprave jer je ista sklonila pivo sa stola, prijetio da će joj polomiti ruku, da će je istjerati iz kuće, da će joj uništiti majku, psovao joj roditelje, iako je bio svjestan da ovako drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava spokojstvo i duševno zdravlje svoje supruge A.H., što je i htio, a koje prijetnje joj je nastavio upućivati i u prisustvu policijskih službenika PS Visokog koji su došli na intervenciju, što je sve kod A.H. izazvalo osjećaj straha i nesigurnosti. Navedeno posebno potvrđuje kako iskaz same oštećene tako i iskazi svjedoka policijskih službenika S.S. i I.B. koji su potvrdili da je optuženi sve radnje poduzimao i u njihovom prisustvu. Ostali dokazi nisu u suprotnosti sa navedenim iskazima svjedoka već upravo suprotno, potvrđuju iste te ih sud neće posebno obrazlagati.

Time su ispunjena sva obilježja bića krivičnog djela iz člana 222. stav 1. i 2. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela "Nasilje u porodici" koje glasi: "(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine. (2) Ko krivično djelo iz stava 1. ovog člana učini prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom kućanstvu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine."

I priznanjem optuženog koje je u potpunosti i u skladu sa predloženim dokazima, nesumnjivo je dokazano da je isti počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Na poziv suda odazvala se oštećena A.H. koja je pred sudom izjavila da postavlja imovinsko pravni zahtjev i traži naknadu štete u iznosu od 100.000,00 KM.

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, jer je optuženi znao da je zabranjeno psovati i prijetiti svom partneru jer je to zaista drsko i bezobzirno ponašanje kojim se može ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost supruge te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela za koje je sud optuženog i oglasio krivim.

Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioaca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela i stepen krivice ali i jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra. Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog sud je utvrdio, da ranije nije nikada osuđivan i navedenu okolnost, kao i okolnost priznanja krivičnog djela i doprinos efikasnosti okončanja istog sud je cijenio kao olakšavajuće okolnosti. Iako je optuženi pred sudom izjavio da je on staratelj dvoje mladb. djece i da se o istim brine sud navedeno okolnost nije mogao cijiniti kao olakšavajuću jer za isti navod nisu sudu predloženi dokazi. Otežavajućih okolnosti sud nije našao.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetno krivično djelo tj. novčanu kaznu ili kaznu zatvora do tri godine sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od šest (6) mjeseci koja je utvrđena za krivično djelo adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerenom kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova utvrđena kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

Međutim, sud je cijeneći sve navedene okolnosti i priznanje optuženog ali i težinu povrede zaštićenog dobra jer u konkretnom slučaju se radi o verbalnom izvršenju krivičnog djela i nije upotrebljena fizička sila i nanesena bilo kakva tjelesna povreda bilo kome, stava da navedenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopravnih sankcija izricanjem kazne bez njezina izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite.“. Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmjerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se sa određenim dužim rokom provjeravanja od minimalnog zakonom

propisanog u ovom konkretnom slučaju tj. sa rokom provjeravanja od dvije godine u potpunosti postići opisana svrha.

Optuženi mora biti svjestan da u slučaju da počini novo krivično djelo nakon što mu je sud na osnovu svih prethodno opisanih i utvrđenih okolnosti u ovom predmetu odlučio pružiti priliku mjerom upozorenja-opisanom uvjetnom osudom i da to učini u roku provjeravanja utvrđena kazna zatvora u ovom predmetu i izrečena uvjetna osuda se može opozvati u skladu sa zakonom tj. u skladu sa članom 64. KZ FBiH.

Na osnovu člana 202 stav 1 u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP FBiH, optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka u vidu paušala iznos od 30,00 KM, sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja jer je isti izjavio pred sudom da je zaposlen.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećena A.H. je sa imovinsko pravnim zahtjevom u iznosu od 100.000,00 KM upućena da isti ostvaruje u parničnom postupku jer u tom dijelu nisu provedeni dokazi zbog čega podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje imovinsko-pravnog zahtjeva.

Imajući u vidu sve navedeno i donesena je odluka kao u izreci.

SUDIJA

Amir Bajrić

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici, putem ovog suda, u roku od 15 dana od prijema presude, u tri primjerka.